

Christ's eternal glory

Svätý Pavol z vnuknutia Ducha Svätého napísal o Kristovej velebnosti: „**On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený zo všetkého stvorenia... On je hlavou tela, Cirkvi.**“ (Kol 1,15 a 1,18) Boh, ktorý nám chcel dať podiel na svojom božskom živote, uskutočňuje svoj zámer prostredníctvom hlavy celého ľudstva, ktorou je Ježiš Kristus. Keď slávime jeho nanebovstúpenie, vyjadrujeme našu kresťanskú nádej, že my, ktorí máme tu na zemi účasť na jeho božskom živote, budeme tiež vyzdvihnutí do večnej slávy, tam kde nás predišla naša Hlava, aby sme naveky žili v kráľovstve nášho Otca. Toto je Boží plán pre človeka.

 Nanebovstúpenie Krista – Rembrandt v. Rijn (WGoA)

Kristovo zmŕtvychvstanie nám ukazuje, že náš život sa nemôže skončiť smrťou a hrobom. Kristovo nanebovstúpenie nám zase ukazuje, že sme predurčení na večný život s naším Nebeským Otcom. **Ježiš bol dokonalým vzorom pre celé ľudstvo, pretože prišiel na tento svet, aby nás učil o nekonečnej Božej láske a dal nám príklad svätosti, pravdy a dobra.** Ako hlava ľudského stvorenia žil svoj život v plnosti a celkom sa obetoval z lásky k Bohu a človeku. Svojou smrťou na kríži za hriechy všetkých ľudí zmieril hriechne ľudstvo s Bohom Otcom, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych mocou Ducha Svätého (Rim 8,11). Vzkriesený Spasiteľ bol vyzdvihnutý do neba pred zrakmi učeníkov „a oblak im ho vzal spreď očí.“ (Sk 1,9) Keď Ježiš vystupoval do neba, učeníci ho sledovali „a kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zastali pri nich dvaja mužovia v bielom odeve a povedali: „**Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať.**“ (Sk 1,10-11) Ježiš povedal svojim učeníkom: „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. (...) Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“ (Jn 14-2,3)

Cieľ ľudského bytia teda vidíme v nanebovstúpení nášho Pána. **Kresťanstvo je spôsob života, náboženstvo nádeje a osobného naplnenia. Človek sa stáva „naplno živým“ iba vtedy, keď je zjednotený s Bohom, pričom však nestráca svoju vlastnú osobnosť.** Dynamika ľudského života sa začína, keď je počatý v matkinom lone a tam sa vyvíja ako ľudská bytosť. Od narodenia si uvedomuje a prežíva svoj ľudský potenciál. V Ježišovi človek nachádza ideál „života v plnosti“, ktorý ho privedie k Otcovi. **Zakaždým, keď človek odmietne hriech alebo sebecký spôsob života či život v klamstve, zakaždým keď sa rozhodne žiť svoj život podľa „Reči na vrchu“ (Mt kapitoly 5,6,7), volí si vzkriesenie vo svojom každodennom živote a už na tejto zemi zakúša predzvesť svojho večného života s Bohom.** Začína doňho prúdiť život vzkrieseného Krista. Smrť je preňho len bránou do večnosti. Boh ho vzkriesi a dá mu podiel na svojom oslávenom živote. Nanebovstúpenie teda nie je vyhradené iba pre Krista, ale pre každého praktizujúceho kresťana. Musíme však žiť v tejto nádeji a oslavovať Boha naším životom tým, že budeme plniť plán, ktorý má Boh s nami. **„Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky.“** (Jn 11,25-26)

Modlime sa: Bože Otče, daj nám radosť z nanebovstúpenia tvojho Syna Ježiša Krista, aby sme ho nasledovali ako nové stvorenie, lebo jeho nanebovstúpenie je našou slávou a nádejou. (z nedeľného misála)

Otec J. Mariakumar a Mary Pereira